VIII. Arthálankáranirúpaņa, fol. 164^a; IX. Rítinirúpaņa, fol. 166^b; X. Doshapradarṣana, fol. 184^a.

Liber Sáhityadarpaṇa recentior est. Rájendralálamittra auctore (Chaitanyachandrodaya introd. p. vi) Karṇapúra anno 1524 natus est. Quae disticha exempli causa addita sunt, eorum longe plurimis Kṛishṇae et Rádhae amores celebrantur. Auctoris nomen hoc tantum disticho traditur, quod in fine libri legitur: श्रीमकविकर्णेपूरस्य चरणाविनशं अञ्चे निर्मितः कृष्णकं ठाहीं मेनालङ्का-रकोस्तुभः ॥ Commentarium ab auctore ipso scriptum esse conjicio.

Codex hoc seculo ineunte exaratus est. (Wilson 61.)

494.

Lit. Devan. Charta Europ. Foll. 183. Long. 12. Lat. $9\frac{1}{2}$. Linn. 9-27.

Alankárakaustubhas.

Hic codex e superiore post annum 1814 transscriptus est. (WILSON 411.)

495.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 147. Long. 12. Lat. 4. Linn. 10.

A. Foll. 1-43. Alankárasarvasvam. Incipit:

नमस्कृत्य परां वाचं देवीं त्रिविधविग्रहाम्

निजालंकारमूत्राणां वृत्या तात्पर्यमुच्यते ॥

Auctor, cujus nomen codice nostro non proditur, rhetorices partem ornamenta¹ tractantem centum circiter aphorismis adumbravit, et commentario prolixo et abstruso necnon exemplis illustravit. Auctores et libros rhetoricos hosce laudat: Alankáramanjarí, Udbhaṭa, Dhvanikára, Bhaṭṭa, Bhaṭṭanáyaka, Bhámaha, Rudraṭa, Vakroktijívitakára, Vámana, Vyaktivivekakára. Se ipsum Ṣríkanṭhastavae (Ṣríkanṭhae regionis laudes), quod Harshacharitae carminis caput fuisse conjicio, et Sáhityamínánsae auctorem profitetur. Quos locos Mallinátha ex Alankárasarvasva excerpsit, eos omnes in hoc libro reperi.

In fine haec leguntur: संपूर्णिभिदमलंकारसर्वेखमिति श्रेय: कृतिस्तत्वभवद्राज्ञानरूप्पकस्येति शिवं॥ Numerum ११. scriba errore praetermisit, sed nihil deest.

B. Foll. 44-147. Alankáravimarshiní, commentarius ad librum superiorem a Jayaratha (?), Ṣṛingárae filio, scriptus. Incipit: निजेति परकीयाणां हि सूत्रांणां तात्पर्य-

कथने वनवाधो पि स्यादिति भावः तथा न केश्विद्पि परेरी दृंशि मूत्राणि कृतानीयपि ध्वनितं तात्पर्यमिति संश्विप्रार्थप्रकाशनिक्षयर्थः etc.

Codex hoc seculo ineunte exaratus est. (WILSON 406.)

496.

Lit. Devan. Charta Europ. Foll. 97. Long. 13. Lat. 9. Linn. 27.

A. Foll. 1-30. Alankárasarvasvam.

B. Foll. 31-97. Alankáravimarshiní.

Hoc apographon e codice superiore post annum 1815 transscriptum est. (WILSON 227.)

497.

Opera quinque. Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 160. Long. 11. Lat. 5.

Foll. 1-61. Linn. 14. Kávyakalpalatávritti-parimalae fragmentum. Incipit: श्रीशारदां हृदि ध्यात्वा विख्यातं परिम-लाख्यया। काव्यकस्यलतावृत्तेः किंचिद्वच्मि विवेचनं ॥१ वृत्तिकारः काव्यकस्यलतासूत्रे वृत्तिं कर्तुकामो वाङ्मयन्योतिर्विमर्शनपूर्वमिभिधेय-माह॥

Scholiasta, cujus nomen fragmento nostro non traditur, commentarium, quem Amarachandra Jaina, Jinadattae discipulus, ad Kávyakalpalatae libri aphorismos composuit, satis copiose explanavit. Atque Amarachandra (cod. E. I. H. 848. Samvat 1475) ab his distichis incipit:

विमृश्य वाङ्मयं ज्योतिरमरेण यतींदुना ।
काष्यकत्यलताख्येयं कविशिखा प्रतन्यते ॥१॥
सारस्वतामृतमहार्णवपूर्णिमेंदोकीलारिसिंहसुकवेः कवितारहस्यं ।
किंचिच तद्रचितमात्मकृतं च किंचिद्याख्यास्यते विरितकाष्यकृतेश्व सूतं ॥२॥

Aphorismorum vero auctor, sive ille Arisinha, sive Amarachandra ipse fuit, ab his verbis incipit:

वाचं नत्वा महानंदकरसत्काव्यसंपदे। कविशिक्षामिमां विच्य काव्यकत्यलताद्वयां॥

Totum opus ab Amarachandra in quatuor libros (pratána) divisum est: I. chhandaḥsiddhi; II. ṣabda-siddhi; III. ṣleshasiddhi; IV. arthasiddhi. Libri singuli in fasciculos distributi sunt: I, 1. anushṭupṣá-sana; 2. chhandobhyása; 3. sámányaṣabda; 4. váda; 5. varṇyasthiti. II, 1. rúḍhanámamálá; 2. yaugikanámamálá; 3. miṣranámamálá; 4. anuprása; 5. láksha-nikaṣabdasvarúpa. III, 1. ṣleshavyutpádana; 2. sar-vavarṇana; 3. uddishṭavarṇana; 4. adbhutavidhi; 5.

¹ शब्दार्थोभयालंकाराः । तत्व शब्दालंकारा यमकादयः । अपीलं-कारा उपमादयः । उभयालंकारा लाटानुप्रासादयः ॥